

DOMOVINA

Izhaja 5., 15. in 25. dan vsakega meseca. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje vsakokrat po 10 kr. od garmond-vrste. Velja za celo leto 2 gl., za pol leta 1 gl., za četrť leta 50 kr. Naročnina naj se pošilja. Upravništvu „Domovine“ v Celji.

Celjska gimnazija in dr. Foregger.

Poslanec celjskega mesta v dunajskem državnem zboru, dr. Foregger, spisal je majhno knjižurico, da bi po svoje pripomogel, da se še za naprej Slovencem kratijo božje in v cesarskih postavah zapisane pravice do poduka v svojem jeziku.

Izmislil si je ta gospodec celo butaro trnjevih šib, s katerim, pravi, da vlada in Slovenci tepejo celjske Nemce.

Najpoprej ga grozno peče in boli, da niso njegovi zvesti volilci več gospodarji v okrajnem zastopu in da najvišje oblasti niso spoznale tako, kakor je on hotel.

Potem se repenči in huduje nad sedajnim mil. gospodom opatom, ki nikomur na svetu, naj bo Nемеc ali Slovenec ne želi in ne stori ne najmanj žalega. Foregger pa mu krivično očita, da ne spoštuje ne gospod opat in ne drugi gospodje duhovniki čutov nemških svojih farmanov, kakor da bi ne vedli, da je celjska fara nemška! — To je, kakor vsakdo ve v Celji, grozna neresnica. Kajti, če tudi damo veljati, da je v celjskem mestu toliko Nemcev, kakor Foregger trdi, namreč 4432, in v celjski okolici 221, tedaj je v celi celjski fari Nemcev 4653, fara celjska pa ima 10.015 duš, torej je Slovencev v tej fari 5362, tedaj za skoraj 1000 več, ko Nemcev.

Dr. Foregger pač v Celji menda ne vidi drugih ljudi, kakor tistih, ki v kazino hodijo. Potem pa piše med svet, kaka je celjska fara, pa še ne ve ne, da spada k celjski fari tudi vsa okolica.

Toži dalje ta čudni mož, da ni v celjski farni cerkvi nemške pridige. Šaj vendar niso bile nikoli, tudi pod g. opatom Vračkom ne, katerega vendar toliko hvali.

Nemci imajo v nemški cerkvi božjo službo v nemškem jeziku, kar pa dr. Foregger zamolči, samo da bi neresnično vjel koga, ki bi res mislil, da celo v cerkvi trpijo celjski Nemci krivico. To je volk v ovčji koži!

Prečudno je tudi, ako dr. Foregger, ki pripada po dokazih g. dra. Gregoreca v državnem zboru, društvu prostozidarjev, ki zanikujejo krščansko vero in cerkev, — potem oči zavija joč zdihuje da slovenske šole nimajo namena sejati kali vere in čednosti v mlada srca! Foregger se drzne tožiti, da se po slovenskih šolah ne uči vera in nrvnost, — trditi, da se po slovenskih šolah sploh ne širijo vednosti in omika v primernem načinu!

Zopet več ko strašno neresnično obrekovanje!

In vendar je o vepelih v štajerskih ljudskih šolah nedavno štajerski deželni šolski svet, v katerem sedi samo eden Slovenec, pred. g. kanonik dr. Križanič, da se v šolah na spodnjem Štajerskem, kjer je velika večina šol slovenska, otroci več naučijo, ko po srednje in gornještajerskih šolah. Tega seveda ljubi naš prijatelj dr. Foregger neče povedati, ker s tem je ravno od politično nasprotnih nam mož priznana dobrot in dobri nasledek poduka slovenskih otrok v materinem jeziku.

Da Foreggerja naša posojilnica bode in „Južnoštajerska hranilnica“ še bolj, ker smo pri teh dveh zavodih zbrali dva milijona goldinarjev v slovenskih rokah, to mu verjamemo. Za popis majhnega celjskega mesteca z borno obrt-

nijo in malo trgovino, naj se mu pa njegovi prijatelji zahvalijo.

Ko potem še Foregger slovenske notarje in odvetnike prišteva preganjalcem njegove stranke in joče in stoče, koliko so morali celjski Nemci pred Slovenci prestat, pravi naenkrat, da so Nemci v dobi svojega trpinčenja se okrepili in pomnožili v Celji. No, potem pa dajte Slovence gimnazijo, zakaj se pa bojite?

Tudi neresnično piše Foregger o slovenskih gimnazijskih paralelkah v Ljubljani, rekoč, da ne kažejo dobrih učnih vspehov. Nasprotno je res in dokazano je, da se v nemških paralelkah manj naučijo učenci, ko na slovenskih.

Tudi pripravnica na celjski gimnaziji, s katero slovenski otroci eno leto svojega šolanja izgubijo, tako, da devet let namesto osem v latinske šole hodijo, se zdi Foreggerju dobrot za Slovence. Pravi namreč, da se to leto otrokom v ljudsko šolo všteva. Tega pa ne pove, ne dr. Foregger, ne dr. Wokam, da otrok v Celji, če je torej proč od doma, v pripravnici, stariše v celem letu mnogo, s težkimi žulji pripravljenih denarjev velja, katere bi si stariši lahko prihranili, ako bi spodnji razredi gimnazije bili slovenski in bi otroci v njih se polagoma nemško naučili, kakor ravno mi hočemo.

Sicer je pa g. ravnatelj Končnik že rekel, da ni dolžen otrok sprejemati v pripravnico. V ljudsko šolo mora vsak otrok hoditi, ako ga vzamejo v gimnazijsko pripravnico, milost je skazal mu ravnatelj.

Milosti pa ne smemo jemati Slovenci, kjer nam gre pravica!

LISTEK.

Kopališki listi.

VI.

V Krapinskih toplicah izvira cela kopa gorkih vrečev, ki dajo v 23. urah do 50.000 hl. vode. Temperatura jej je 32—35° R. Jerinov (basinov) je pet, ter so zgrajeni neposredno nad glavnimi vreli. Največja in najjačja je Jakobova kopel, ki nosi ime po svojem graditelju, Jakobu Badlu. Visoko pravokotno poslopje je to, ki ima 23 m. dolžine, a 13 m. širine. Potlakan je jerin s hrastovimi plohi, ki so na premnogih krajih prevrtani. Skozi te luknje vre kristalno čista, gorka voda, ki je v jerinu 1:25 m. globoka. Pritok je tolikanj močan, da se 299 m² mereči jerin tekom jedne ure napolni za 1:25 m. visoko. Zato je pa voda čista, kakor ribje oko.

Ob pravokotni dolžini jerinovi, nahaja se na vsaki strani po 8 kabin, ki so v istej vodnej gladini, kot bazin sam. Lahko se toraj koplješ popolnoma sam zase; ako pa hočeš družčine, odpreš samo kabinine vrata, pa si v glavnem jerinu.

Pod vodno gladino, ob straneh jerinovitih, so pritrjene klopi razne visokosti. Če sedež na

višjo, ti sega voda do prsi; ako na nižjo, do vratu. Na severni strani je ogromno stekleno okno, ki služi jerinu v razsvitljava, a na stropu nahaja se odprtina, skozi katero odvajajo plini. Ob straneh jerinovitih, napravljen je brzozavni vod. Če ti treba česa, pritisneš samo na brzozavni ključek, pa ti nemudoma priteče strežaj v poslugo. Ob kabinah vodi krita galerija.

Ob Jakobovo kopel meji Marijina kopel. Samo stena loči drugo od druge. Marijina kopelj ima svoj vlastní izvir. Gladina jej meri 72 m², a voda ima 31° R. Jerin je razdeljen v oddelek za moške in ženske. Druge naprave so jednake onim v sosednjej kopeli.

Iz teh dveh jerinov izpušča se voda po dvakrat na dan, ter se ju napolnjuje z druge.

Jedva 10 m. od Jakobovega vira oddaljene so ljudske kopeli, katere broje tri jerine. Površje jim meri nekako 350 m². Tu se zamore jedino le v družčini kopati.

V gostilni „pri jagnjetu“ nahaja se še jeden jerin s kabinami. Voda mu priteka po cevih, a toplina jej je manja, nego v prej navedenih.

V bližini Jakobove kopeli so kopeli v banjah, katere imajo 10 kabin. Šest jih ima marmornate, a ostale četeri cementne banje. Kabine so opremljene z vso udobnostjo.

Zamolčati ne smem še neke naprave, tako znanih „kaldarij“ ali znojšč. Posebno velika sobana, ki se kuri po Meissnerjevej zračnej metodi, da ima vedno enakomerno 20° R. toplote, je razdeljena v 18 kabin. Ko si se skopal, te otré strežaj, zavije te v rjuho, omota ti glavo z oterračo, pa te „žene“ v znojšč. V kabini ležeš na blazinjak, čez kateri je že razprostrl gunj (koc). Zdaj te še tesneje zavijó v rjuho, potem v gunj, da izgledaš kakor egiptska mumija in se niti ganiti ne zamoreš. Konečno te še odenejo z družim gunjem. In zdaj se prične mučeništvo: potenje. Kaplje, debele kakor grah, ti lezejo po obrazu, in skoro si moker po vsem životu, da prepotil si celo gunj. — Ko si prebil pol ure v tej „pečini“, te brzo odmotajo, otro, opravijo, in nemudoma moraš zopet v posteljo, kder se prične potenje z nova. — Polagoma se zopet ohladiš.

Oj, to je strašanska procedura, ali — dobro pa itak stori protinastemu bolniku. Z znojem vred odpravljajo se namreč iz telesa tudi bolne snovi, ki provzročajo revmatizem.

Harambaša.

Foregger je vse polno neresnic poslal tiskanih med svet proti nam, veljavnih nasprotnih vzrokov nima!

Ako jemlje država naš davek tako, ko nemški, — jemlje naše sinove v vojake, ko nemške, — tedaj nam daj tudi pravice, kakor Nemcem!

Ravnopravnost in javni napisi.

Res je že končan čas „kislh kumar“, zakaj bi pa bil tudi čas javnih napisov?

Čudna vam je ta dogodba o javnih napisih, čudna vam je, a vendar nič ne čudnejša nego pravica ravnopravnosti v naši državi.

Najčudnejše pa je to, da to, kar velja v enem mestu kot pravično, da je to v drugem mestu krivica. In najnajčudnejše je to, da so temu krivi tisti ljudje, ki so najhujši centralisti namreč nemški lažiliberalci in njih vladni zagovorniki in podpiratelji.

In to bi bilo čudno!? Ne, kdor nemško lažiliberalstvo samo z daleka pozna, ve, da na tem nič čudnega ni. Čudno bi bilo pač, če bi ti liberalni politiki stopili na dan in na ves glas rekli: Napisi se morajo po potrebi ljudstva ravnati, ljudski govor določi jezik, v katerem se imajo glasiti napisi, saj so napisi za ljudstvo in ne ljudstvo za napise. In povsod, kjer bivajo Slovenci in Nemci, morajo biti slovenski in nemški napisi. To bi bilo čudno, in po vsej pravici.

Koliko se mi Slovenci moramo boriti, da vsaj na kaki pošti dobimo slovenski napis. Kaj dobimo? nič ga ne dobimo! No in v teh razmerah se je zgodila nemogoča mogočnost, da ima Ljubljana pravico narediti samo slovenske poulične napise. Najvišje sodišče je razsodilo tako.

Navadno je bilo nekdanj tako na sveti, da je bilo sveto, nedotakljivo, kar je razsodilo najvišje sodišče in to je bilo naravno, kajti za to je po naši pameti, najvišje sodišče, da vtihnejo pred njegovo besedo prepričani strank. Kar je, toje. Slovenca pač gotovo ni bilo na svetu nikdar, ki bi ne upognil svoje glave najvišji besedi najvišjega sodišča, pa to bi bila tako „nemogoča“ nemogočnost. In vendar — svet se suče. In temu najboljši dokaz je, da Nemci niti ne upognejo svojih glav najvišji razsodbi, dasi jim ne stopa ne na roke, ne na tilnik, ampak samo na poulične napise.

Čudno in nerazumljivo se nam dozdeva samo postopanje naših oblastev, ki se tudi branijo najvišje razsodbe.

To je pač treba vprašati, zakaj? Dotična oblastva sama razglašajo vzroke. Glavni vzrok je ravnopravnost.

Iz vzrokov ravnopravnosti se ne dopuščajo samo slovenski napisi v Ljubljani. V Ljubljani stanujejo Slovenci in Nemci, zatoraj treba slovenskih in nemških napisov. „Napisi so zaradi ljudstva, ne pa ljudstvo zaradi napisov“.

Proti temu načelu gotovo nikdo ne more oporekati.

Žal je samo, da se naša oblastva v obče, v vsakem slučaju ne drže tega res zlatega načela.

Vse kaže, da velja in se izkorišča to načelo samo proti Slovanom. Če se drže naša oblastva in kakor je videti naša vlada načela narodne ravnopravnosti, blagor jim. A naj se ga drže v vseh slučajih. Kako naj koristi vlada svojemu ugledu, ako misli ravnopravnost glede pouličnih napisov prisiliti celo proti najvišji razsodbi v Ljubljani in v Pragi, ko pa samo na svojih (vladnih) uradih temu načelu najhujše nasprotuje. Koliko je naših c. kr. uradov, ki imajo samo nemške napise, in vse prošnje in pritožbe ne zmorejo nič. Kako trdovratno se branijo naši poštni uradi slovenskih napisov! In celo naši sodni uradi si ne dajo ničesar dopovedati. Okrožno sodišče, okrajno sodišče v Celji n. pr. imata samo nemški napis. Kako se to strinja? Na eni strani hoče vlada, dvojezične napise prisiliti avtonomnim oblastvom iz gole ravnopravnosti, na drugi strani pa bi jo na lastnih uradih, kjer je največja priložnost izvrševati ravnopravnost, temu načelu kar naravnost bila v obraz. Zaradi tega zdi se nam vprašanje o javnih napisih za ravnopravnost sedaj preznamenitega pomena. Naši vladi bodo se, bodo se morale oči odpreti in razmere jo bodo primorale, kreniti pot ravnopravnosti, v vseh slučajih, in ne samo tedaj, če je proti Slovanom.

In čem prej se odpro vladi oči v tem smislu, tem bolje za državo in državljane. In zato nam je vseč vsak pojav, ki pomaga vladi odpreti oči, kajti dolžnost države zahteva in dostojnost, da napravi red in konec temu zlorazmerju.

Kot tako sredstvo zdi se nam potegovanje ljubljanskega mesta za samo slovenske napise. Tukaj se povdarja od vladne strani ravnopravnost, zakaj se pa drugje ne povdarja n. pr. v Celji. Naj čutijo naši nasprotniki kako hudo dè „pravica večine“. In vlada naj zve to po njih, njim vsaj verjame. Če tožijo Slovenci, da jim nemška večina dela krivico, kdo jim verjame.

Naj se uče tudi naši nasprotniki, kaj se pravi trpeti, potem bodo dobili boljši čut do pravice in hrepenenje po ravnopravnosti. Potem jim bode lahko prenašati, če se komu godi pravica, česar sedaj še ne znajo.

V tem smislu se nam tudi krivo zdi protivljenje proti samo slovenskim napisom v Ljubljani od slovenske strani, ko se je vendar izjavilo, da se takoj zopet uvedejo dvojezični napisi, če se uvedejo tudi v mestih, kjer se dozda šopirijo kljub veliki množini slovenskega življa, samo nemški.

Celjske novice.

(Naša slovenska gimnazija in dr. Foregger).

„Celjsko vprašanje“ vleče se kakor rudeča nit po vseh nemških listih. Ni ga dneva in ni ga lističa, ki ne bi donesel strastnih izjav proti opravičeni zahtevi štajerskih Slovencev, da se zasnujejo slovenske paralele na tamošnjem gimnaziju. Sedaj pa se je oglasil s posebno brošuro znani nemški srditeš, poslanec Foregger. Glavni njegov argument proti osnovi slovenskega gimnazija v Celji je ta, da Slovincem ni toliko do srednje šole, ampak njih želja je le ta, da bi poslovenili spodnjo Štajersko. Kdo bi se ne smejal taki bedastoči? Kdo je vendar tako nespameten, da bi hotel sloveniti deželo, ki je že slovenska?! Na Štajerskem živi dobra tretjina vsega prebivalstva v deželi in ta tretjina je zdržema slovenska. Ne, gospod doktor! nikdo neče sloveniti spodnje Štajerske, kajti ista je že slovenska in hoče tudi ostati slovenska, ampak tamošnji Slovenci zahtevajo od države, da jim dá na roko ona kulturna sredstva, kakoršna sme zahtevati vsak državljan v moderni in kulturni državi! Drzno je torej od gosp. dra. Foreggerja, da hoče to kulturno vprašanje siloma pretvoriti v politiško vprašanje.

(„Božji mir“) bi se kršil, če dobimo slovensko gimnazijo. Tako upijejo krščeni in nekrščeni judje, kakor takrat ko so Jezusa križali: „križajte ga, križajte ga“. O tem kršenju „božjega miru“ je kvasil nemško-liberalni poslanec Pergelt nekje na Češkem. Ti ljudje kar divjajo, in vlada — mirno gleda. —

(Napadi na bodočo slovensko gimnazijo).

Ni ga dneva, da bi celjski Nemci v kakem listu ne grmeli zoper mogočo slovensko ali utrakvistično malo gimnazijo v Celji. Izlili so na nas že cele potoke žolča in strupa, nas obsuli z vsemi mogočimi psovkami, kar jih je bilo najti v nemškem slovarju, mimogrede pa navajali nebroj iz trte izvitih dokazov zoper gimnazijo: Da je nepotrebna, da je slovensko prebivalstvo samo neče, da slovenski jezik ni sposoben za pouk, da je to atentat na nemško posest, če se slovenska mladina poučuje v svojem jeziku, nemška pa v svojem, da ima slovenska gimnazija namen posloveniti celjske Nemce, uničiti nemški element na slovenskem Štajerskem itd. itd. Take puhle fraze čitamo zdaj že pol leta, jih čujemo na shodih in v izjavah in celo resni listi jim dajejo prostora v svojih predalih. Dunajska salonška židinja „N. fr. Pr.“, ki je doslej glede celjske gimnazije zavzela že najrazličnejša mnenja, je bila zopet priobčila dolg dopis iz Celja, v katerem se zopet pogreva staro zelje. V celem dopisu ne najdemo ni jedne nove misli, ni jednega novega argumenta. Najnaravnejše reči, ki so se zgodile zadnja leta, se tolmačijo pristransko in

končno se odklanja vsaka kompenzacija, odklanja, ko jo Nemci že imajo v žepu, zakaj da je imenovanje g. Linhartta kompenzacija, o tem ni kar nič dvoma.

(Čudna enakopravnost). Kakor znano, so učiteljski četertega tečaja, vsled § 52 in 32 vojnega zakona, če so istega leta bili pri vojaškem naboru, potrjeni v vojake, prosti začasne prezentne vojaške službe. To pa se včasih razno tolmači, kar nam pojasni sledeči slučaj: Čeravno je bilo letos na Štírskem ozirom na one §§, oproščenih več mladenčev prezentne vojaške službe, vendar jeden ni bil tako srečen. Na c. k. učiteljskem izobraževališči v Kopru je izvršten, marljiv in značajan Slovenec — kandidat četrtega leta, ki je bil rojen leta 1871. v Vojniku na Štírskem in je bil v tretjem redu vojaškem, dne 21. aprila 1894, poterjen, vsled mnogih telesnih poškodovanj, za „Ersatzreserve“. On je takoj 24. aprila 1894, uležil prošnjo za oproščenje začasne prezentne službe, a odgovorilo se mu je, da ima meseca avgusta t. l. ponoviti prošnjo. Dne 29. avgusta ponovi dotičnik svojo ponižno prošnjo na slavno c. k. glavarstvo v Celji, oziroma c. in k. dopolnilno vojaško poveljništvo v Celji ter je čakal dotičnega odgovora. Ker odgovora ni bilo, poda se na svoje daljne študije, da jih dovrši ter postane jedenkrat, t. j. v 9. mesecih dober ljudski učitelj in ob jednem pomoč svojaj 60 let stari materi — vdovi, okoli katere v veliki revščini stoka še 6 nepreskrbljenih otrok. A kaj čemo, „človek obrača, oblast obrne“ Dne 29. septembra mu pride na novo ukaz, da mora biti osem tednov pri vojaških vajah v Celji. Mladeneč toraj, ki ima za-se §§. vojnega zakona, ki ima staro, revno mater in 6 revnih sabratov in sester, ki bi imel dovršiti sedaj svoje študije, mora iti v Celje, da se vežba vojaško, mimo tega, ko so drugi, katerim ni jednaka postava nemila, doma! Kje toraj enakopravnost?

(Novo brambovsko vojašnico) je celjsko mesto nedavno izročilo svojemu namenu.

(Za družbo sv. Cirila in Metoda) nabral je g. dr. Kolšek v veseli družbi v Gornjemgradu 6 goldinarjev.

(Slovenska imena niso menda nikdar imela srečo). Kako dolgo je še od tega, da so naše šole učile kmeta podpisati svoje ime samo z nemškimi črkami, še sedaj se nahajajo slovenski kmeti in kmetice, ki vedno samo po nemškem kopitu pišejo svoje ime. Pač res je, da je teplo slovensko narodnost vedno trdo nemško kopito, in to nam je največji dokaz nemške srditosti in krutosti, da so nas hteli zatreti celo v naših imenih. In tako je še dandanes. Ni ga nemškega odvetnika med nami, ki bi bil toliko nepristransk, da bi zapisal slovensko ime klijenta Slovenca, kakor se mora in spodobi. Iz Žganka napravijo „Schgangg“, iz Žužaja „Schuschei“, iz Rožiča „Roschütz“, iz Kovačiča pa menda „Kovatschütz“. Žal, da tudi pri naših sodiščih in pri drugih uradih tako neumestno ravnajo s slovenskimi imeni. V raznih uradnih zapisnikih nahajate imena, da se Bog smiluj. Kaj pomaga tu priznana načela in priznana pravica do nedotakljivosti imena, lastnega imena, ko smo pa taki reveži, da si vsak nemški najnižji uradnik nekazno dela izjeme in piše slovensko ime, kakor se mu poljubi. Stvar ima včasih tudi smešno lice. Nekje sem čital mesto Gajšeka „Geiß-scheck“, kar bi se v slovenski prestavi glasilo morda „brezasti kozel“, kar je vsakako značilno. Kakor osobnim, tako se godi tudi našim krajevnim imenom. Kdo ima pravico delati iz Radoslavec — Radoslavzen itd.? Odgovor: Pravice nima nikdo, pa vsemogočnim uradnikom je bilo kdaj tako vseč. Poznam vas, ki se zove Stročja vas, to so prekrstili nemški uradniki v „Schützendorf“, ko je pa usoda novega sodnega uradnika zanesla v ta kraj, pa mu „Stročja vas“ ni bila po godu in jo je krstil v „Strelčja vas“ in Stročja vas je bila Strelčja tako dolgo, dokler je bil dotični uradnik na mestu, in to tudi po uradnih zapisnikih. Ker pa se ne da za nemštvo s slovenskim imenom nič napraviti, tam pa se slovensko ime vsaj malo zverži. Slovenščina ne pozna, kolikor jaz vem, ni jednega samostavnika, ki bi se ne dal sklanjati vsaj v edini ali množini. Samo nemški nerazumnosti imamo zahvaliti besedo Zalogam. Kam

greš? v Zalogam, kje si doma? v Zalogam. In tako se glasi to ime tudi v zemljišni knjigi itd. Zalogam je nesmisel. Glasiti se ima „Zalog“, kakor se glasi Podlog. Zalogam za — logom stari izgovor, logam. Največ smo pa pri tem pačenju imen krivi sami, ker si damo imena pačiti in se često sami poslužujemo popačenih imen. Zatoraj je živa potreba, da vedno pišemo slovenska imena, kakor je pravilno in jim pustimo tudi v nemški rabi nespremenjeno slovensko lice, kar je edino pravilno. Želeti je, da že skoraj izide imenik slovenskih krajevnih imen, da stori konec tem napakam.

Spodnje-štajerske novice.

(**Prezviseeni gospod knezoškof**) lavantinski se je zdravil letos v Würishofenu pri župniku Kneippu, od koder se je bil koncem septembra okrepan povrnil domu. Po svojem povratku bil je v Ljubljani pri zvonarji Samassi blagosloviti nove, za Šoštanj namenjene zvonove.

(**Premembe pri č. duhovščini**). Preč. g. L. Herg, kanonik v Mariboru, imenovan je ondi stolnim proštom. Sprememba pri č. oo. minoritih. Č. P. Konrad Stazinski je prišel od Sv. Petra in Pavla na Ptaju za kaplana k Sv. Trojici v Halozah.

(**Premembe pri učiteljstvu**). G. A. Trobiž je dobil učiteljsko službo v Št. Jarneju pri Konjicah, gospica O. Franz, podučiteljsko v Zrečah in g. L. Serajnik, podučiteljsko službo na slovenski šoli v Konjicah. Nadučiteljem pri sv. Florijanu je imenovan g. J. Ziegler; učiteljem na Rečici g. J. Zupančič; učiteljem pri sv. Andreju v Leskovcu g. J. Vrečko; podučiteljem pri sv. Juriji na Šč. g. H. Kar, podučiteljica v Št. Lovencu na kor. ž. gospica J. Poglč, podučiteljica v Kameci gospica A. Zajec. V pokoj sta stopila Anton Trstenjak pri M. D. v Brezji in J. Seyried, podučitelj pri sv. Ani na Krembergu.

(**Ustanovni zbor ženske podružnice družbe sv. Cirila in Metoda v Škofjivasi**). V nedeljo 3. septembra vršil se je v Škofjivasi v slovesno, narodnimi barvami okinčanih prostorih gosp. družba ustanovni zbor nove ženske podružnice naše preimenitne družbe. Akoravno je vreme bilo nagajalo, vendar se je zbralo jako mnogo domačega občinstva, tudi iz Vojnika in iz Celja prišlo je več gostov med njimi tudi državni posl. M. Vošnjak. Zborovanje otvorila je predsednica lepim nagovorom, — ktera je pozdravila navčne domačine in goste. Za njo govoril je g. dr. Janežič iz Celja, kateri je navzočim razložil pomen družbe sv. Cirila in Metoda, ter govoril tudi važnosti šole sploh urejene na narodni podlagi. Njim govoril je g. Drag. Hribar iz Celja, kateri tudi povdarjal važnost šole na narodni in vsaki podlagi, ter ostro bičal one Slovence, kateri nanačivši se par nemških besed, začno sramoti svojega rodu in svojega jezika. — Potem govoril je g. Ahtik iz Celja, kateri je navzočim blagal velike zasluge, ktere sta si sv. brata Ciril in Metod pridobila za slovanski narod. Nanje vršila se je volitev pravega odbora. Pri zborovanju nabrala se je precejšnja svota, posebno vse navzoče veselil dar 10 goldinarjev, ktere poslati priljubljeni naš veletržec g. Peter Majdič, ni mogel priti osebno. Nova podružnica je o vesel pojav v našem narodnem življenju, in to posebno še zato, ker je prva od samih naravnokmečkih žen in deklet ustanovljena ženska podružnica prevažne družbe sv. Cirila in Metoda. Nam je dokaz, da se narodna zavest čedalje širi v vse kroge našega naroda, in da tudi ženske kmečke žene in dekleta stopajo v vrsto narodnih borilk za napredek našega naroda. Ti podružnici želimo najboljšega uspeha!

(**V Vojniku**) je umrl č. g. Bl. Rotnik, bivši kaplan v Šmarjeti pri Rimskih toplicah, v 75. svoje starosti.

(**Vitanje**). Da tukajšni Slovenci še živijo v najhujših nasprotnikov, to je pokazal v nedeljo 16. sept. občni zbor bralnega društva, koga se je udeležilo precejšno število kmečkih ljudstva in odlične slov. gospode. Navdušeno govorili za slov. stvar gg. župnik, vseučitelj Jankovič in drugi. Po zborovanju se je odigrala loterija (tombola), ktere čisti dohodek se uporablja v ta blagi namen, da se bo v zim-

skem času šolarjem opoldne brezplačno delila hrana. Za mnoge, deloma krasne dobitke bodi vsem darovalcem najsrčnejša zahvala! Med zborovanjem in pri večerni veselici je pel domači mešani pevski zbor, pod vodstvom org. P. sledeče skladbe: P. H. Sattner: „Nazaj v planinski raj“, „Studenčku“; A. Foerster: „Ah ni li zemljica krasna“; F. S. Vilhar: „Slovenec sem“. Razven teh umetnih še mnogo družih priprostih, a dostojnih pesmi. Konečno izrazim željo do vseh vitanjskih Slovencev: Le pri vsaki dobri stvari krepko in pogumno naprej!

(**V Konjicah**) so pri občinskih volitvah zmagali nemškutarji, čeravno je v trgu velika večina pravih Slovencev, in malo pravih Nemcev. Slovenci so se bili vendar v prvem razredu krepko volitve poprijeli in skoro bi bili zmagali. Da pa v izvoljenih nemškutarskih odbornikih ne teče nemška kri, to že njih imena svedočijo ki so: Prešern, Kovač, Očko, Kolarič, Bezenšek, Druškovič, Simonič, Vrbnik, Brezovnik, Balant itd.

(**Poročala bodeta**) volilcem gospoda poslanca dr. Radej in Robič dne 7. oktobra t. l. ob treh popoldne v Slovenski Bistrici pri g. Novaku, o svojem delovanju v deželnem oziroma tudi državnem zboru.

(**Posojilnica v Slov. Bistrici**). Kakor smo že javili, se je ustanovila v Slovenski Bistrici nova posojilnica. Uradni dnevi so vsako sredo od 9. do 12. ure, uloge se bodo po 5%, obrestovale, posojila pa po 6% dajala. Ker se je že pri prvem uradnem dnevu svota — 1730 gl. — vložila, je pričakovati, da se bode ta novi rodoljubni zavod krepko razvil.

(**Trgatev na Bizeljskem**). Čeravno so najstarejši ameriški vinogradi na Bizeljskem in v okolici komaj 10 let stari, nekateri pa še le 8, 6, 4 ali še manj let; vendar obsegajo v teh krajih (Bizeljsko, Sromlje, Pišcece, Zdole) morebiti že kacic 300 hektarov. Zato se letos pričakuje v teh krajih skupno že kacic 8000 veder vina, dočim se je lanski pridelek cenil na kacic 2000 veder.

(**Trboveljska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda**) imela je preteklo nedeljo 30. sept. svoje 5. zborovanje. Ljudje prišlo je mnogo, akoravno je bilo jako slabo vreme. Pri zborovanju govorili so podružničin predsednik gg. župnik Peter Erjavec, dr. J. Serbec in dr. K. Janežič iz Celja in kapelan P. Gregorc. Mej zborovanjem prepeval je mešani zbor trboveljskega pevskega društva. — V novi odbor izvoljeni so: predsednikom g. župnik P. Erjavec, njegovim namestnikom g. župan Ferd. Roš, tajnikom g. kaplan Ant. Vetrnik, njegovim namestnikom g. Iv. Logar, blagajnikom g. Jos. Goroperich in njegovim namestnikom Jan. Peklar.

(**Vabilo**) na tombolo, katero priredi krajni šolski svet v korist domači šoli dne 14. oktobra 1894, ob 7. uri zvečer v novem šolskem poslopju na Polzeli. Po tomboli ples. Dobitke za tombolo hvaležno vsprejema nadučitelj gospod Anton Farčnik.

(**Ptuj**). „Dijaška kuhinja“. Dne 1. oktobra t. l. odpre se za tekoče šolsko leto dijaška kuhinja v Ptuj, kjer se bo, kakor do zdaj dohodkom primerno število pridnih in vrednih dijakov podpiralo z opoldansko hrano. Prijatelji mladine, ki so ta blagotvorni zavod že do zdaj podpirali, kakor tisti, ki še tega niso storili, če bi tudi zamogli, se uljudno prosijo, naj izročajo svoje blage doneske društvenemu blagajniku gospodu Ferd. Majcenu, veroučitelju na nižjem deželnem gimnaziju v Ptuj. Odbor.

(**Pogorela je**) dne 21. sept. v ljudskem ptujskem vrtu gostilnica „Schweizerhaus“, od Slovencev imenovana „pürgarski ali nemčurski tempelj“. Poslopje, last ptujskega olepšalnega društva, bilo je zavarovano za 5000 gl. — Ker ptujski Ultra-Nemci sedaj prav za prav nimajo nobenega skupnega doma, kjer bi rovali proti Slovincem misli občina nakupiti „mestno strelišče“; tamkaj bode neki potem tudi „deutsches Vereinshaus“.

(**Slovenski otroci v nemških šolah v Radgoni in Apačah pri Radgoni**) so pravi siromaki. Ker je radgonska okolica, poroča se nam, skoro popolnoma na okrog slovenska, imajo v Radgoni za te otroke posebno šolo; toda žal, ta šola je tako čisto nemška in učitelji z otroci nečejo slo-

vensko govoriti. Baš tako je v Apačah, kjer je najmanj toliko slovenskih kakor nemških otrok. Tudi tukaj so učitelji Nemci, pa še jako strašni Nemci, ki nič slovensko ne znajo in znati nečejo. Samo eden zna nekaj besedic, pa jih menda tudi noče rabiti. Take sirote so torej slovenski otroci v nemških — mučilnicah.

(**Nova posojilnica ka-li?**) Kakor govori neko poročilo štajerskega deželnega odbora, ustanovila se je v Selnici posojilnica po Raiffeisenovih načelih. Ta posojilnica gotovo ne bode slovensko uradovala, to radi verjamemo; kajti kjer kumuje ta deželni odbor, ondi je slovenščina izključena.

(**Iz vinorejske šole v Mariboru**). Sledeči gojenci tega zavoda so dobili ustanove štajerske dežele, oziroma hranilnice in okrajnih zastopov: M. Hofer, J. Gasparič, P. Zorčič, J. Klinec, M. Ogorelec, J. Prebic, A. Robič, Fr. Grm, J. Grill, Fr. Rudl, R. Cepo in Al. Feigl.

(**Na Cvenu pri Ljutomeru**) sta se dirka in zbor gasilnih društev 23. sept. dobro obnesla, če je tudi bilo nekoliko neugodno vreme.

(**V Halozah**) bode letos slaba trgatev. Stari vinogradi so opešali, novih vinogradov ni še veliko, razen tistih, katere so napravili država (v Hrastovcu), dežela (v Borlu) in nekateri veleposestniki.

(**Ljutomer**). (Sadjarski tečaji). G. Iv. Belé, učitelj na vinorejski in sadjarski šoli v Mariboru, bode predaval o sadjereji in porabi sadja v našem kraju, in sicer po sledečem redu: V nedeljo dne 7. t. m. ob 3. uri popoldne v IV. razredu dekliške šole v Ljutomeru; v pondeljek dne 8. t. m. ob 9. uri zjutraj v gostilnici g. Iv. Slaviča na Kamenščaku za občine Kamenščak, Starcesta, Desnjak, Mekotnjak, Cezanjevce, Vagričavce, Vidanovce in Branoslavce; v torek dne 9. ob 9. uri zjutraj v šoli pri sv. Križi za faro Sv. Križ; v sredo dne 10. ob 9. uri zjutraj v šoli v Veržeji za Veržej in okolico; v četrtek dne 11. ob 9. uri zjutraj v šoli pri Malinedelji za faro malonedeljsko. Opozarjamo na ta pouk vse gospodarje, pa tudi viničarje, naj se ga vdeležijo, posebno pa naj pošljejo k temu pouku odraslo mladiño. Odbor kmet. podružnice.

(**Pri ljutomerski konjski dirki**), ki se je vršila 23. septembra, so dobili darila sledeči: Pri vožnji s pervenci; daljava 2000 metrov: I. državno darilo 60 kron Jos. Mursa iz Krapja s triletno žrebico vozil 4 minute 17 sek., II. drž. dar. 40 kron Fr. Krajnc iz Obriža s triletnim žrebcom vozil 4 minute 18 sek., III. drž. dar. 30 kron Alois Rajh iz Ljutomera s triletno žrebico 4 minute 40 sek., IV. okrajno darilo 20 kron Alois Ferenc iz Starevasi s triletno žrebico 4 minute 50 sek. Pri vožnji s kobilami plemenjačami so dobili daljava 2000 metrov: I. državno darilo 110 kron Vaupotič Jož. iz Lokavec z devetletno kobilo, vozil 3 minute 49 sek., II. drž. dar. 70 kron Bežan Ant. iz Šalincev s štiriletno kobilo 4 minute 2 sek., III. drž. dar. 50 kron Misleta Jak. iz Hrastja s osemletno kobilo 4 minute 12 sek., IV. drž. dar. 40 kron Klemenčič Jak. iz Središča z štiriletno kobilo 4 minute 20 sek., V. okrajno darilo 30 kron Razlag Aloiz v Sitarovcih s štiriletno kobilo, vozil 4 minute 29 sek.

(**Bolnična hrana**). V c. in kr. vojaški bolnici v Mariboru je zagotoviti bolnično hrano in sicer za čas od 1. januarja 1895 do konca decembra 1895 oziroma pri prav ugodni ponudbi za dobo treh let. V ta namen se vrši dne 8. oktobra t. l. ob 10. uri dopoldne pri c. in kr. vojaški bolnici v Mariboru ponudbena obravnava. Pismene ponudbe doiti imajo do 11. ure dopoldne omenjenega dne.

(**Toča**), kakor golobinja jajca debela je šla 23. sept. v Lipnici, dobre četrt ure in grozno škodo napravila po vinogradih, pa tudi na njivah in vrtih. Najhujše pa je klestila v Strassu in okolici, pa tudi na Ciršaku in v Selnici ob Muri.

(**V Mariboru**) se je včeraj otvorila 13. inf. kadetna šola. Slovenščino bode na tej šoli učil polkovni zdravnik dr. Fr. Radej.

(**V Gradci**) se je bila v nedeljo otvorila razstava sadja in sadnega mošta.

(**Iz deželnega šolskega sveta**). Na predlog okrajnih šolskih nadzornikov je sklenila ta gosposka, da se po ljudskih šolah risanke s pikami ne smejo več rabiti. Zopet nekaj novega! Pustni

torek smejo biti na ljudskih šolah počitnice, ako je na prošnjo krajnega šolskega sveta, to dovolila okrajna šolska gosposka.

Druge slovenske novice.

(V Ljubljani) je velika in opravičena nevolja zoper tiste deželne odbornike, kateri so nasprotovali mestnemu magistratu, ko je vpeljal samoslovenske napise po mestnih ulicah.

(Za električno razsvetljavo) v Ljubljani že delajo priprave.

(Z Grosupljega na Dolenjskem) se nam je popotnik pritoževal, da ondi sprevedniki popotnikom, kateri se v Novomestu vozijo, ne povedo, da jim je tu treba izstopiti. Ker naš poročevalec tega ni vedel, da ima dolenska železnica naravnostno zvezo s Kočevjem, pripeljal se je bil tu sem namesto v Novomesto.

(Veliko učencev, malo učiteljev). Od raznih srednjih šol in učiteljskih po Slovenskem, smo poizvedeli, da se je letos oglasilo veliko učeče mladine, katere niso mogli povsod sprejeti, n. pr. na ljubljanskem ženskem učiteljski. Učiteljev in profesorjev pa skoro primanjkuje. Tu in tam odvzamejo kakšno učiteljsko moč, ne da bi jo z drugo nadomestili, n. pr. na učiteljskih v Ljubljani, Gorici in dr.

(Novi vojni naborni kraji). Bodoče leto se bodo vršili nabori vojaških novincev za sodne okraje Kostanjevica, Mokronog in Radeče v vsakem posamičnem okraju. Vojaškim novincem torej ne bode več hoditi k naboru v Krško, kakor doslej ter jim je prihranjen pot in stroški, ki so bili združeni s tem.

(V novo slovensko gimnazijo) v Kranju se je vpisalo v prva dva razreda 134 dijakov.

(Predavanje o živinskih boleznih) bode imel živinozdravnik, gosp. O. Skale iz Novega mesta 7. oktobra v Št. Jurji, 14. oktobra v Radečah.

(V Kostanjevici) je ustanovila čitalnica tamburaški zbor, ki broji 14 članov in se marljivo vadi.

(Gosp. Flor. Rosman-u, učitelju v Krškem), podelilo je kupčijsko ministerstvo privilegij na njegovo šolsko klop, na kar vse sl. okrajne in krajne šolske svete, kakor tudi prijatelje šole nujno opozarjamo. — (Glej inserat!) — Klop je sestavljena po najnovjšem zistemu in od higienikov in tehnikov kar najbolje ocenjena; vsled tega pričakujemo, da jo slavni deželni šolski svet priporoči v napravo vsem šolam. Original je razstavljen v permanentni šolski razstavi v Krškem.

(V Krškem) snujejo nekateri rodoljubi vinarsko zadrugo, ki bi imela namen, ustanoviti večjo ameriško trtnico, v kateri bi se vzgojevale cepljene trte in se razpečavale tudi v širše kroge.

(Iz krškega šolskega okraja). V Veliki Dolini ste se izpraznjeni učiteljski službi podelili gg. Prhavec in Skul. S tem nameščenjem so oddane vse učiteljske službe tega okraja, in sicer razen dveh vse izprašanim učiteljskim močem.

(Vspored slovesnega odkritja) M. Hočevarjevega spomenika in Iv. B. Valvazorjeve spomeniške plošče ter praznovanja ustanovitve fare v Krškem, dne 7. okt. V soboto, dne 6. oktobra: Mesto se bode z zastavami okrasilo in zvečer razsvetlilo; bakljada in godba po mestu; umešalni ogenj. V nedeljo, dne 7. oktobra: I. Zjutraj budnica po mestu. II. Ob 10. uri slovesna sv. maša s pridigo v farni cerkvi. (Pri maši bodo peli meščanski učenci). III. Po maši slovesno odkritje spomenikov na šolskem trgu po sledečem redu: 1. Slavnostni govor. 2. Petje. IV. Ob 1. uri popoldne slovesni obed v gostilni g. Fr. Gregoriča. V. Ob 3. uri popoldne tombola pred cerkvijo. Pri neugodnem vremenu v gostilni g. Gregoriča. Za obed (brez pijače) plača oseba 1 gld. 50 kr. Kdor se želi obeda udeležiti, naj se oglasi pri odboru do 1. oktobra. VI. Po tomboli koncert pri g. Gregoriču. V povečanje slavnosti in v spomin na njo izdali ste se knjižici „Krško in Krčani“ in „Gurkfelder Gedenblätter“. — Cena vsaki knjigi 1 gld. Izvirne slike iste knjige so se še posebej izdale pod naslovom: „Spomin na Krško“, cena 30 kr.

(Letošnji september) ni bil tak, kakoršen je po navadi, namreč suh in topel. Deževno vreme je bilo 10 dni in padlo je dežja (v Krškem) 72 mm. Toplo je bilo samo v začetku (3. je bilo opoludne 28.4° C) in okolo 25. V sredini meseca je bilo pa že hladno; 17. je bilo zjutraj le 4.8° C. Tudi barometer ni dosegel višine, ki je sicer v tem mesecu običajno najvišje stal 12. (756.4 mm). Torej september je bil pravi slovenski kilmovec pred zgodnjo jesenjo.

(Slepca sta bila ubila), namreč slepega človeka, malovredneža na Bučki pri Krškem. Mož jima ni bil nič učinil; le iz hudomušnosti in neumnosti sta ga bila po glavi udarila, da sta mu črepinjo vdrla.

(Na Raki) je kmetski Fank Novak ustrelil svojega tovariša Bizjaka.

(Bralno društvo v Krškem) priredi v soboto 13. t. m. dramatično predstavo. Igrala se bode priljubljena šaloigra: „Oča so rekli, da le“.

(Nekoliko griže) je v nekaterih vaseh krškega okrajnega glavarstva.

(Na Straži nad Čatežem) pri Brežicah je treščilo v vinski hram, kjer je sam kmet sadni mošt delal. Hram se je vžgal in je s kmetom vred zgorel. Našli so vsega sežganega razen ene roke in usnjene denarnice, v kateri je imel nesrečnež 2 gld.

(Trgatev na Dolenjskem) je bila še po tistih krajih, kjer imajo kaj vinogradov, slaba, ker se je letos malo pridelalo. Ker je bilo grozdje zrelo, so večinoma že potrgali. Tudi so se bali, da ne bi tiči in tatovi pozobali še tisto malo jagod, kar jih je bilo. To velja od starih vinogradov. Po nekod, okolo Kostanjevice, v Gadovi- peči (v vinogradih g. Gregoriča v Krškem), v Vel. Dolini so že pridelali nekaj vina iz novih gor. Malo je torej letos vinske kapljice, to je res; a dobro pa je skozi in skozi, ker je bilo grozdje popolnoma dozorelo.

(Krvavi dež) je šel 27. sept. v Idriji, t. j. med dežjem je bilo nekoliko rudečkaste tvarine, katere pa si učenjaki niso mogli prav razložiti, od kod je izvirala, da si so tvarino kemično preiskavali.

(Preveč ni dobro). V Trnovem in Ilirski Bistrici, — obe lepi vasi tako rekoč le en kraj — ustanovili sta kar na enkrat dve posojilnici; ena je že registrovana; druga bode vsaki čas. Ali je to sad potrebe in rodovitnosti? Žalibog ne, marveč je po čudnem naključju prva le sad needinosti in kljubovanja.

(Koroško slovensko politično društvo v Celovcu) priredi 24. oktobra velik shod in slavnost v spomin Andreja Einspielerja in škofa Slomška.

(Na Koroškem) so pri dopolnilni volitvi v deželni zbor v Šmohoru zmagali nemški-konservativci z združenimi Slovenci, s svojim kandidatom Huberjem.

(V tržaškem mestnem zboru) so lahoni strastno napadali slovenske šole v okolici, ker rabijo mesto italijanskih zemljevidov slovenske. Poslanec Nabrgoj se je krepko potegnil za okoliške potrebe in bil edini, ki je grajal gospodarstvo mestne občine, zlasti nasproti okoličanom.

(Na goriško žensko učiteljsko) je letos na novo vstopilo 34 slovanskih in 50 italijanskih pripravnic.

(Napredek goriškega šolstva v 25. letih.) Leta 1869. je stalo v deželi le 95 izključno šolskim namenom posvečenih poslopij, bilo je le 100 rednih in vseh skupaj le 156 javnih šol, le 91 posvetnih učiteljev, le 25 učiteljic; 56 vikarjatov ni imelo niti redne, niti pomožne šole; v vsakdanjo šolo je hodilo le 50% otrok; učila so se ženska ročna dela le v 8 javnih šolah; sadjarstvo se je gojilo le pri 11 šolah; ponavljalnih šol je bilo le 93; državno moško učiteljsko, ki je bilo takrat v Gorici je štelo le 37 dijakov in žensko učiteljsko, ki so ga vzdrževale velečastite matere Uršulinke, le 6 gojenk. — Od 69. leta do konca preteklega šolskega leta pa so sezidali okrajni šolski sveti, katerim gre za veliko požrtvovalnost vsa čast in hvala, 56 novih, lepo vrejenih, z novo opravo preskrbljenih šolskih poslopij, in prezidali v šolske namene 50 hiš; sedaj štejejo v deželi 198 rednih šol, 220 posvetnih učiteljev; 127 učiteljic, vzgojenih večinoma v novem na štiri razrede razširjenem učiteljski;

sedaj imamo v Gorici državno učiteljsko a slovenskim in italijanskim oddelkom, ki je štelo lani 206 gojenk, v Kopru učiteljsko za Primorje, ki je štelo v treh oddelkih v slovenskem, hrvaškem in italijanskem 100 dijakov; v preteklem letu je hodilo v šolo 99% onih otrok, ki morajo po določenih zakonih hoditi v vsakdanjo šolo. Ženska ročna dela so se učila v 141 javnih šolah; šolskih vrtov je bilo 80, nadaljevalnih tečajev 147, šolskih knjižnic 157.

(Istrski deželni odbor je odstopil). Puljski list italijanski je razpravlja o razmerah v deželnem zboru istrskem ostro napadal člane deželnega odbora isterskega dr. Gambinija, dr. Glevo in dr. Bartolija. Vsled teh člankov so ti trije dež. odborniki dali ostavko in sedaj za njimi solidarno ves dež. odbor. Istra sedaj prav za prav nima dež. odbora!

(Slovansko pevsko društvo na Dunaji) prične meseca oktobra t. l. 34. leto svojega delovanja. Za dame bodo vaje vsak torek od 5. do 7. ure popoldne, za pevce pa vsak petek od 7. do 9. ure zvečer in sicer ob torkih in petkih v I. Christinengasse št. 6, v akademični gimnaziji, v II. nadstropji: Vsi na Dunaji bivajoči slovenski pevci, posebno pa gg. akademiki so uljudno naprošeni, da blagovole čim preje temu za Dunaj velevažnemu društvu pristopiti.

Druge avstrijske novice.

(V delegacijah) se je češki poslanec pritoževal, da se v armadi češki jezik (tudi drugi slovanski jeziki), vedno bolj prezira. Res je; madjarski pa vedno več veljave pridobiva. — Skupni finančni minister Kallay je hvalil napredek v Bosni. Vsak svoje hvali. Delegacije se sklenejo menda 8. t. m.

(V gosposki zbornici v Budapešti) so na vrsti nove cerkvene postave. Ogerski škofje v tej zadevi nekoliko odjenjujejo, ker ostro graja katoliški list ogersko duhovščino.

(Za obče volilno pravo!) Po noči med 25. in 26. so raztrosili na Dunaji ogromno število listkov, s katerimi se tirja splošna in jednaka volilna pravica. — Policija je zaprla 77 oseb. — Tudi v Gradcu so v isti noči prilepili na hiše, vrata in table na tisoče rudečih listkov z napisom: „Ven se splošnim, enakim volilnim pravom!“

(Na Dunaji) je v nedeljo okolo 15.000 delavcev razgrajaje po mestu terjalo občne volilne pravice. Težko bode temu upirati se. Pa vsaj to ne bi državo veliko stalo. Naj se delavcem vstreže, če se tudi s tem njih stanje ne bode zboljšalo.

(Južna železnica) se utegne že z bodočim letom podržaviti, in sicer na ta način, da b vlada temu delniškemu društvu plačevala gotovo svoto in potlej promet sama prevzela.

(Poljaki in Nemci). Kdo bi si bil kdaj mislil, da se bodo zvezali vsenemški lažiliberalci Poljaki — Slovani? Pa kar se je začela „koalicija“, bilo vam je to dan na dan večje „prijateljstvo“ od vsenemške strani. Kar na tisoče je bil prijateljskih besedi Poljakom po vsenemških glesilih. In ko je svitli cesar pohvalil brate Poljake gnali so jim vsenemški listi slavospeve, postavljali jih za izgled, svetili jih kot svetnike koalicijske. Fkmalu se je pokazal volk v ovčji obleki. Kom se je oglašil zloglasni slovanožrc Bismark s so ražno besedo proti Poljakom, pa je začela druga sapa. Listi, ki so včeraj slavili in povzdigovali Poljake in malo ne trgali se za njih prijateljstvo rogajo se danes Poljakom ter jih zasmehujejo obrekujejo in črnijo z najgrjim blatom. In kaj temu krivo? Samo jeza, da Poljaki niso hteli podpirati njih slovanogoltno politike. To počepa ima to dobro za nas, da je odprlo našim botom Poljakom oči, kaj prav za prav hočejo v nemški lažiliberalci, da jim je samo do zatiranja in vničevanja Slovanov. Zda vsaj z nova ve Slovani z brati Poljaki vred, s kom se družiti ni smeti.

(Slovani in nemški jezik). Mladočeški „rodni Listy“ prijavi so nedavno članek, v katerem so naglašali potrebo, da se čehi učijo nemškega jezika. V Avstriji so sicer vsi jeziki enakovredni in državna potreba je, da se vede stroga jezikovna ravnopravnost.

naši državi. Mi Slovani se vendar radi učimo nemščine, kjer vidimo, da je to potrebno, toda siliti se ne damo, ker že naši temeljni zakoni izključujejo vsako silo v tem pogledu, in ne trpimo, da bi nam tujci Nemci učenje nemškega jezika priporočali, še manj, da bi oni nas jezik učili, še manj, da bi oni pod pretvezo, da so naši učitelji in dobrotniki, bili naši mučitelji in tlačitelji in med Slovani slovanski kruh jedli, pa nas psovali.

(V Zagrebu) je zavladalo neopisno veselje, ko so doznali, da se tam stalno naseli Nj. ces. Vis. nadvojvoda Leopold Salvator. Nadvojvoda Leop. Salvator je brat nadvojvode Frana Salvatorja, soproga Marije Valerije. V Zagreb dospe na mesto polkovnika. Zagrebški listi pozdravljajo navdušenimi besedami prihod nadvojvode, veseleč se, da bodo imeli v svoji sredi člana kraljevske hiše, stoječega v prvi vrsti med sorodniki vladarjevimi.

(V Zagrebu) je bilo po daljšem prestanku, ker niso škofa imeli, še le te dni birmovanje, h kateremu je prišlo nebroj birmancev.

(Preradovičev spomenik), Kipar g. Rendič biva že nekaj dni v Zagrebu, da postavi spomenik pesnika Preradovića, na določenem mestu, za kemičnim laboratorijem. Prostor okolu spomenika bode nasajen z raznimi parkovnimi rastlinami. Kakor znano, je spomenik podaril dr. Št. Miletič, mestni občini.

(Spomenik princu Evženiju) nameravajo postaviti v Pančovi.

(Čehi v Brnu) si bodo postavili novo gledališče, v kateri namen moravski Čehi tako pridno zlagajo, da so jim Nemci nevošljivi. Kdaj se ni bil Nемец Slovanu zavidljiv? Kdaj je bil volk sit?!

(Na Moravskem) se je v češke ljudske in srednje šole letos veliko več dijakov vpisalo, kakor v prejšnjih letih; enako tudi na Sileškem. Češki gimnazij v Opavi šteje letos 324 učencev.

(Največje društvo avstrijskih Rusov) je „Občestvo im. Mih. Kačkovskega“, ki je imelo v navzočnosti 1000 članov svoj občni zbor 19. sept. v Levovu. Vseh članov šteje 5357 in je literarno delavno. Avstrijski Rusi so čisto Slovincem podobni; nimajo ne plemstva, ne bogatega meščanstva, in njihovemu narodnemu in književnemu delovanju se stavijo ovire.

(Madjari bodo vse dosegli). Delegacije so dovolile, da se bode na Madjarskem vojaška akademija ustanovila.

(Nova pravda proti Rumuncem). Madjarska vlada je naperila preiskavo zoper 17 rumunskih učiteljev in trgovcev, ker so v odprtem pismu odobrvali postopanje rumunskih rodoljubov, ki so bili zaprti radi dijaške spomenice.

(Zoper Rumune) v kraljestvu onstran ogerških mej so se Madjari bitko pritoževali v delegacijah. Kaj jim to pomaga! Vsaj je čisto naravno, če imajo ti Rumunci sočutje s svojimi brati na Ogorskem, katere Madjari tako tlačijo.

Ogled po širnem svetu.

(Zoper pruske Poljake) sta se v ostrih besedah oglasila knez Bismarck in sam nemški cesar. Gotovo ju je strah, da bi se Poljaki na Pruskem tako ne okrepcali, kakor so se avstrijski Poljaki s pomočjo vedno njim naklonjenih vlad in zvitih nemških liberalcev, uživajočih pri vladah enako milost in prednost.

(Na Bolgarskem) imajo nekaj novih ministrov, ki so Rusiji bolj naklonjeni od odstopivših.

(Na Bolgarskem) je pri volitvah v narodni zbor prodrla vladna stranka, ki se bode menda z Rusijo, kolikor toliko sprijaznila.

(Na Španskem) se je začela širiti gobova bolezen.

(Ruski car) je nevarno bolan.

(Japonci) Kitajce zelo premagujejo. Kjer pa Kitajci zmagajo, ondi baje grdo s premaganimi ravna. Ker so pa navadno tepeni, je baje med ljudstvom in vojaki veliko nezadovoljstvo. Bati se je vstaje.

Dopisi.

Vransko. (Raznoterosti.) Akoravno še vsi poljski pridelki niso pod streho, vendar smemo reči, da je bilo letošnje leto za našo dolino blagoslovljeno. Naželo in nakosilo se je vprav obilo; črešnje, hruške in jabolana so obrodila in tudi grozdje se bode obneslo, ako bode vsaj še par dni ugodno, solčno vreme. Zlasti dosti pa se je lepega hmelja pridelalo, žalibog, da nima še sedaj iste cene, kakor bi mu šlo gledé na njegovo vrline. Prekupci ceno nikakor ne pospešujejo, a nekateri hmelorejci ali iz potrebe ali iz bojzani pred še slabejo ceno kar po 25—30 kr. kilo hmelja oddajajo. Tu bi bilo umestno ljudstvo poučiti, da naj se ne prenagli ter lepo blago ne zavrzuje pod nič.

Od tukaj se je pred mesecem dni oglašil nov dopisnih v „Domovino“. Grajal je nekatere nedostatke in neugodne razmere v narodnem smislu. Odgovorilo bi se vže popred, a časa je primanjkovalo, — vse je bilo do sedaj s spravljanjem hmelja in drugih pridelkov preobloženo.

Razna so pota in različen je način, po katerih se ozdravljajo narodni nedostatki kacega kraja, a pot, katero si je g. dopisnik izbral, nikakor ni prava, ker ne pripelje do zaželjenega smotra. Kdor je večleten in vesten opazovalec razvoja trga Vranskega, smelo prizna, da ga mora napredek le veseliti. Res se je pred leti v tukajšni čitalnici več in bolj pogostoma plesalo — in to je bilo tudi vse — a razvitek narodnega čutstva ni iskati v tem viru. Časi se izpreminjajo in mislim, da je resnejše delo bolj primerno za probujo dremajoče narodnosti. Zasluzni možje pa se čutijo po nepremišljenih javnih udarcih za svojo mnogoletno požrtvalnost bitko iznenadeni, da ne rečem razžaljeni. Bode li sedaj boljše? Videli bomo!

Pa še nekaj družega je, kar na medsočno življenje v malem trgu, kakor je Vransko, neugodno vpliva, in to je: nezaupnost in sumničenje. In ti dve uničevalki prijateljskega občevanja zlasti v jesenskem in zimskem času priplazili ste deloma po rezkem dopisu, deloma po nerazumnosti nekaterih hujšakcev, katerih žalibog tudi tukaj ne manjka, ki ne razločijo stvari in — osebo. Tu se le govori: ta je to pisal, udri po njem! Ako se zmotijo v dopisniku, kaj jim to mar, svojo jezico vendar utolažijo nad kom. Dozdevni dopisnik mora tedaj vso jezo na svoje rame prevzeti, zbadanja in zahrbtna zabavljanja prenašati, a pravi dopisnik se na tihem — smeji. Za občni blagor pa se je po tej poti jako malo ali celo nič storilo in to najbolj peče — sumničnega dopisnika.

Nesrečna je tudi želja g. dopisnikova, da bi se tukaj nekaj Nemcev naselilo — zaradi večje gorečnosti narodnjakov. Do sedaj smo vedno skrbeli, da bi posestva, katera so bila na prodaj, prišla v roke Slovence, kajti le v narodni ednosti zamoremo doseči lepe vspehe, zlasti pri volitvah v državni zbor, kakor se je zadnjič pokazalo, ko smo glasovali, razven štirih glasov, vsi za slovenskega kandidata. Kaj mislite, g. dopisnik, da se bodo ščuke s karpji samo le kratkočasile? Ali pa jih bodo tudi nekaj — požrle?

Iz Kostrivnice. Vi v Celju se radi ponašate z Rakuševim Julčekom in Balantovim Lojzekom — toda kaj sta ta dva v primeri z našim Andrejčkom in Tinčekom, Lojzekom in Matevžekom! Posebno imenitna sta Stresov Andrejček in Karžupnikov Matevžek. Bilo je ravno o mladem, ko je začel prvi, ki je ob enem naš slavni župan, izdajati nov „časopis“, katerega smo krstili „Pum — Pum“. Do tega koraka ga je bojda navdušil dopis „Slovenskega Gospodarja“, ki popolnoma resnično opisuje njegove „neštevilne zasluge“ za našo občino. Kakor drugi časopisi, tako je tudi Andrejčkov „Pum — Pum“ moral najprej pred „Staatsanwalta“, katerega službo opravlja naš berič Karžupnikov Matevžek. Temu se je nov „časopis“ tako dopadel, da je od samega veselja pozabil pritisniti nanj državni pečat, s katerim se potrjuje, da sme časopis na beli dan. In sedaj se je začelo tiskanje — pardon — pisanje, da so prsti kar pokali. V treh dnevih je napisal toliko komadov, da jih je zamogel pošiljati na vse strani. Najprej smo seveda mi Kostrivničari doživeli „srečo“, občudo-

vati „modrost“ vrlega našega župana in njegovega beriča. Toliko smeha še menda ni bilo nikoli v Kostrivnici, kakor dne 8. in 9. septembra. Resnejši možje pa so skimavali z glavami, češ: „kdor ima maslo na glavi, naj nikar ne hodi na solnce!“ Kdo bi se ne smejal, ko bere, kako „Pum — Pum“ samega sebe imenuje „slabo seme!“ Županu pripisuje „kopita iz katerih pada velika teža mačkinjih solz“. Je-lite, gospod urednik, da je naš župan prava pesniška duša. Kako krasna imena si je iztuhtala bistra njegova glavica za vrle ude tukajšnjega bralnega društva! Imenuje jih „stare in mlade krokarje“, „mladike, ki poskakujejo kakor kobilce, in donšajo zelišče od velikega počitka utrujenim tovaršem, zevajoč po doletočih novicah iz Kostrivnice“. — Bodeč trn v peti — pardon — v „kopitu“ so mu veselice bralnega društva, ki naše ljudstvo dramijo in budijo iz narodnega spanja ter je učijo prave prijatelje razločevati od volkov v ovčji obleki. S pravo lisjakovo pobožnostjo očita „ptičem“ t. j. dopisnikom „Slovenskega Gospodarja“, kako so se gostovali, furežvali, razveselvali, pri vesellicah popevali in celó nemir med zakonom vsajali, občinski stražoj „konflikticirali“, in še mnogo število pletenko(?), kateri se po času k streženju vzemo, kdaj se njih klun v naše kože zadere, in da bodo puhali — proti sami sebe ter rušili Petra stoliček. — Zdaj pa vidite gospod urednik, da je Stresov Andrejček res prebrisana glava, ki nalašč nerazumljivo govori ter previdno zamolči vse tisto, kar bi zamoglo imeti neprijetne posledice, da bi nekateri pihali kašo ter ružili županov „stoliček!“ In na ta „stoliček“ se je vsedel naš Andrejček na prav čudni način. To Vam je bil dirindaj ob času predlanske občinske volitve! Karžupnikov Matevžek, kateremu je predlo za beriško sabljico, Stresov Tinček in Ogrizekov Lojzek so si stekli pri tej volitvi največe zasluge. Zdaj pri Andrejčku na Podplatu, zdaj v Kostrivnici pri Lojzku je teklo vino kar v potokih; nekdanji „gmajnar“ pa letal po občini, da so brke kar vibrle za njim, tu prosil, tam se grozil, da je bilo strah in groza. Po „čudnem naključju“ je večina volilcev ostala doma, in nasledek je bil, da se je Stresov Andrejček vsedel na toliko zaželjeni županov „stoliček“ in Matevžek ostal še občinski beriček. Ker pa dobro vesta, da stojita njih „stolička“ na zelo slabih nogah, zato že zdaj vzdihujeta: „Oh, Bog nama daj le še eno leto prestati, potem pa obadva za vselej greva v pokoj!“ Kdo se ne spominja basni o lisjaku in kislem grozdju?! Zakaj v resnici se kakor klošč kože držita svojih „stoličkov“, in Stresov Tinček že zdaj išče prijateljev za čas nove volitve. No, mi smo prepričani, da bo naše trezno ljudstvo takrat takó volilo, da bodo izvoljeni možje in župan v čast celi občini in župniji.

Naj še h koncu povem, kako izvrstno ocenjuje „Slov. Gosp.“ v „listnici uredništva“ njemu doposlani „Pum — Pum“. Kostrivniškemu županu: Ako nam še enkrat pošljete take neslanosti, kakor oni dan, bomo jih natisnili za „smešnico“.

Iz Grma. — Da je za bodočnost našega naroda eminentne važnosti, kako se odgaja mladina naša, o tem pač nikdo ne dvomi. Da pa se navdušuje mladina za resno, krepko delovanje v bodočnosti, za to mora skrbeti posebno šola. Radi tega moramo iskreno zahvaljevati gg. učitelje ormoškega okraja, ki prirejajo šolske veselice, kjer deca pokaže, kako se je učila, kako je napredovala in kjer se ji vzbuja veselje še do večje marljivosti. — Dne 16. septembra se je priredila taka veselica v Runču blizu Ormoža. G. Vabič, nadučitelj runčki, ki je kot izboren šolnik, kot pevski vodja „Čitalnice ormoške“, kot mož jeklenega in neupogljivega značaja znan tudi v širših krogih, je pri tej priliki sijajno pokazal, kaj premore dobra volja in jeklena vstrajnost. — Otroci so peli precizno, s čustvom, kar kaže veččega pevovodjo. Deklamacije so bile res izvrstne. Posebno se je odlikoval učenec Blagovič.

V začetku veselice je pokazal g. nadučitelj Vabič v krepkem govoru, kak pomen ima šola za naš kmetski stan, kako jo morajo stariši podpirati. V drugem delu govora je naslikal govornik o markantnih potezah življenje in delovanje Nj. Večanstva, cesarja Frana Josipa I. ter kon-

čal s trikratnim „živio“ na cesarja in cesarico, ki obhajata letos štiridesetletnico svoje poroke, kar je bil tudi pravi vzrok današnje šolske slavnosti. Na to zapoje učenci cesarsko pesem. Vsi navzoči so vstali in se odkrili. Nadalje je govoril g. katehet Menhart, ki je s krepkimi, v srce segajočimi besedami navduševal mladino za lepo krščansko življenje in za hvaležnost do svojih učiteljev.

Nazadje je zahvalil g. Vabič g. notarja dr. Geršaka za njegovo naklonjenost runčki šoli ter sploh prebivalstvu ormoškega okraja, kjer širi g. doktor že leta in leta omiko in prosveto. Z jedratim govorom je se zahvalil g. notar ter zajedno bodril ljudstvo in učence, naj vedno hodijo pota, koja jim kažejo njih največji prijatelji duhovni in učitelji. Nato je še zahvalil g. nadučitelj vso drugo gospodo, kakor g. dr. Drnolca in druge gospode iz Ormoža, Sv. Tomaža in Velike Nedelje. — Na kmetasko ljudstvo je naredila vsa slavnost velik in blag utis.

Gospodu prireditelju veselice pa moramo le srčno čestitati ter mu klicati: Priredite še večkrat tako narodno slavnost!

Iz Zagreba. (Ivz. dop.) Zagrebško mesto se pač lepo razvija. Skoro vsako leto se dozida toliko hiš in drugih stavb, da bi se smelo reči, da se vsako leto vzdigne iz tal nov mestni del. Letos ali sploh v najnovejšem času se je zopet mnogo stavb dodelalo ali na novo postavilo, n. pr. Pri državnem kolodvoru so postavili nove delavnice, milosrdnice so dozidale veliko stavb za novo bolnišnico; dokončale so se fabrike za pivovarno in cikorijsko, v delu je papirnica in novo gledališče na vseučiliškem trgu, kjer je že itak okrog in okrog vse polno novih poslopij. V novem delu mesta kraj savske ceste se dvigajo nove šole: preparandija, obrtne šole; baš tukaj so si nov prostor, nazvan „forum“ izbrali, kjer se bode zidalo cela vrsta novih šol: gimnazij (internat), realka, kupčijska šola itd.

Zagreb ima že zdaj veliko učilnic. V tem obziru, da ima hrvatska prestolnica državni ženski gimnazij, ki šteje letos že 6 razredov in blizu 200 učenk, zavzema ona prvo mesto v naši monarhiji. Čez nekoliko let bode Zagreb tudi v tem obziru ponosen, da bode imelo ondotno vseučilišče vse 4 fakultete, kajti tudi medicinski oddelek se bode v kratkem otvoril.

Stolnica sv. Štefana je zdaj skoro največja dika kraljevega Zagreba, a bode še boljše potem, kedar se dodelata stolpa in kedar se od cerkve še odstrani razno zidovje, ki jo brez potrebe obdaja.

Javni vrt na Zrinjskem trgu je dobil z novimi preprostimi, pa umetnejšimi nasadi in vodometai še lepše lice, kakor ga je prej imel. Utegne se še podaljšati do državnega kolodvora, kjer se bode postavil v bodoči park od Miletiča podarjeni kip slavnega hrvatskega pesnika Preradoviča. Po noči ima Zagreb enako lep obraz. Ni sicer razsvetljen z električno lučjo, toda ima v nekaterih ulicah tako intenzivno svetlobo, kakor bi bila električna luč sama. Plin ima namreč vsled Auerjevega užigalca tako svetlo luč. Pod zemljo je Zagreb tudi napredoval; kajti v poglavitnih delih ima že novo kanalizacijo, delo, izvršeno po načrtu našega rojaka, nadinženirja V. Lapajna. V hrvatskem gledališču sta nastopila že slavna slovenska igralca gospa in gospod Borštnik, ki sta se že hrvatskemu jeziku privadila, in v tem jeziku skoro tako dobro delata, kakor v slovenskem.

Zagreb šteje že blizu 40.000 stanovalcev. Od teh je baje le 11.000 rojenih Zagrebčanov. Vsi drugi so se torej v teku 70. let naselili. Med naseljenci so skoro vsi narodi, posebno Hrvati, Nemci, Madjari, Srbi itd. Toda med zagrebškimi stanovalci je tudi 12.000 Slovencev, največ delavcev in raznih drugih služnikov nižje vrste. Med inteligenco ni več toliko Slovencev. Naši ljudje se toda kmalu prelevé v Hrvata, nad čemur se seveda ne spodtikamo, čeravno ne bi napačno bilo, ako bi tudi Slovenci svoja društva imeli, n. pr. čitalnice, če naj se tudi poslužujejo privatno in javno nam enako priljubljenega hrvatskega jezika.

Listnica uredništva.

Gosp. dopisniku dopisa „Iz Arclina pri Vojniku“, v zadnji številki „Domovine“: Po nam došlem pojasnilu, hiša v kateri je gostilna „zur Stadt Graz“, ni lastnina g. poslanca M. Vošnjaka, temveč g. F. Kammerer-ja dedičev, med katere pa g. poslanec M. Vošnjak ne pripada. Tudi nima on, ne dediči upliva, glede napisa, ker je vsa hiša oddana za pet let v najem dozdanjemu gostilničarju. — Radi tega so bile opazke, glede osebe gospoda poslanca M. Vošnjaka, neosnovane in neistinite.

Zahvala in priporočilo.

Pri uradniškem društvu na Dunaji sem imel enega svojih otrok zavarovanih. To društvo mi je nemudoma, ko je prišel dotični obrok, izplačalo celo zavarovano svoto. Zato ga s tem javno priporočam.

V Krškem, 4. oktobra 1894.

Ivan Lapajne,
šolski ravnatelj.

Zahvala.

Podpisani odbor izreka tem potem najtoplejšo zahvalo, slavnemu pevskega društvu v Braslovčah za prijazno sodelovanje pri veselici v nedeljo dne 30. septembra, predragim gostom iz Žalca za udeležbo, in zlasti gospodu Norbertu Zanierju, kateri je radovoljno prepustil prostore in jih navzlic skrajno slabemu vremenu, dično okrasil, ter ob enem društvu naklonil zdatno svoto 20 kron.

Sv. Pavel v Sav. dol. 2. vinotoka 1894.

Odbor „Bralnega društva“.

Javna zahvala.

Podpisanemu krajnemu šolskemu svetu se je na priporočbo slavnega okrajnega šolskega sveta in pripoznanje vis. dež. šolskega sveta, podelila zdatna podpora štajerske hranilnice po 472 gl. 96 kr. v tukajšnje stavbene namene. Slavna gornja-savinska posojilnica v Mozirji pa je tukajšnji šoli podarila v podporo ubožnim učencem znesek 20 gl.

Podpisani krajni šolski svet si šteje v prijetno dolžnost, se tem potom za velikodušno naklonjene podpore obema koristnima zavodoma, kakor tudi blagotnim priporočevalcem omenjenih zdatnih podpor, najiskreneje zahvaliti.

Krajni šolski svet Šmihelski nad Mozirjem, dne 29. septembra 1894.

Šolski voditelj: Načelnik:
Martin Zdolšek s. r. Ivan Leskovšek s. r.

Zahvala.

Slavna posojilnica v Gornji Radgoni podarila je bralnemu društvu kapelskemu 20 kron, za kar se nji izreka s tem iskrena zahvala.

Odbor bralnega društva.

14. oktobra se bode v Rajhenburgu v občinski pisarni popoldne ob 3. uri po dražbi oddajalo

zidanje župnijskega gospodarskega poslopja in živin-skega hleva.

Izključna cena je 3000 gl. (147) 2—2

V najem se odda

stanovanje z 2 sobama, kletjo, kuhinjo, jedilno shrambo in lepim vrtom; vse v najboljšem stanju na Logu nasproti Sevnice. — Ugodne pogoje stavi I. Gospodarič, mlinar, na Logu, pošta Radna. (156) 3—1

Iščem meblirano sobo s postrežbo za 20. oktobra. Ponudbe pod naslovom „J. R.“ poste restante Brežice. (159) 1

Divji in pravi kostanj

kakor tudi vse druge deželne pridelke kupuje po najboljši ceni

(158) Anton Kolenc, Celje. 2—1

Hiša

za trgovca ali zasebnika, z vso štacunsko opravilo, na ugodnem prostoru, pri državni cesti, blizu železniške postaje Sv. Peter v Savinjski dolini, zraven hiše 4 orale arondiranega zemljišča s sadnim in senčnatim vrtom, je na prodaj, ali pa se da v najem. — Več pove Franc Kolšek na Vranskem. (154) 2—1

HIŠA

enonadstropna, obstoječa iz 9 sob, 2 podstrešnih sob, 4 kuhinje, kleti pod celo hišo, pripravna za krčmo in za trgovino vsake vrste, z lepim vrtom, dvoriščem, v dobrem stanju, v Gaberji blizu brambovske vojašnice je za prodati pod ugodnimi pogoji. — Več pove upravnštvo „Domovine“. (157) 3—1



Nova šolska klop

!! patent Rosman !!

hygienično in tehnično priznana kot najprimernejša in najcenejša, dobiva se edino pri

Flor. Rosman-u

patentniku v Krškem. (155) 1

Ceniki brezplačni in poštnine prosti.

Anton Mlinerič

v Celji (v Humerjevi hiši)

trgovina z manufakturnim blagom

priporoča (146)

veliko, lepo, novo zalogo vsakovrstnega oblačilnega blaga za možka in ženska oblačila: Sukna, štofa, in tricot, za jopiče in hlače, vatmola, flanela, lodna, tibeta, kasana, porhanta, belega in barvanega; belega platna in šifona vsake močnosti in širokosti; odeje za postelje in za konje, kakor tudi vsakovrstno pripravo za krojaška in šivilna dela.

! Vse po prav nizki ceni !

Moric Rauch

steklar v Celji, Rotovške ulice

priporoča svojo največjo zalogo vsakovrstnih steklenih in porcelanskih posod za gostilne, kavarne in dom, kakor tudi drugih steklenih izdelkov. Zalogo vsakovrstnih najfinjših oljnatih barv. Največje izber zreal in podob vseh velikosti v okvirjih in brez njih.

Posebno pa opozarja slav. občinstvo na veliko zalogo vsakovrstnih najnovejših

svetilnic za gostilne

z izredno svetlobno jakostjo, kakor tudi od pripravljene do najkrasnejših namiznih in visečih svetilnic po najnižjih cenah.

Priporoča se tudi za vsakovrstna steklarska dela pri novih stavbah in vsprejema vse v njegovo stroko spadajoče poprave ter jih izvršuje solidno, točno in ceno. (134) 5—3



JAK HELLER

posredovalna trgovina za hmelj

v Žatecu (Saaz) na Češkem

v lastni hiši št. 233—234. (ustanov. 1860.)

Ob ustopitvi hmeljevi dobi se priporočam p. n. gospodom pridelovalcem hmelja v Savinjski dolini za posredno prodajo njihovega hmelja na trgu v Žatecu, in smejo biti zagotovljeni najsolidnejše postrežbe. (117) 20—7